

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 132

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 februarie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 6 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37 și art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996.....	2-4	Decizia nr. 24 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4, art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	10-12
Decizia nr. 9 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 alin. 1 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 25 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399-404 și art. 452-461 din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 21 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	7-8	Decizia nr. 26 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	14-15
Decizia nr. 23 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)-(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului.....	8-9	Decizia nr. 29 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 6

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37 și art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37 și art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Banca Română de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 115/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde avocatul Valeriu Stoica, pentru Banca Română de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A., cu împuternicire avocațială la dosar, și inspectori de concurență Dorina Călin și Andrei Pufulescu pentru Consiliul Concurenței, cu delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, întrucât dispozițiile art. 36, art. 37 și art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996 contravin prevederilor art. 27, art. 53 și art. 148 din Constituție, celor ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene referitoare la inviolabilitatea domiciliului. Astfel, arată că, deși inițial noțiunea de „domiciliu” fusese privită restrictiv în jurisprudența Curții de la Strasbourg, ulterior, în cauza *Société Colas Est și alții contra Franței*, 2002, aceasta a extins aplicabilitatea noțiunii de „domiciliu” și la localurile profesionale ale persoanelor juridice. În același sens este și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, care, prin Hotărârea *Roquette Frères contra Comisiei Europene* din 2002, a ajuns la aceeași concluzie.

Totodată, arată că, referitor la problema întinderii protecției constituționale acordată sediului persoanei juridice în cazul unei ingerințe din partea unei autorități publice, noțiunea de „control” a fost privită de legiuitor în mod diferențiat, făcându-se distincție între controlul preventiv și controlul represiv, diferență care poate opera în baza a 3 criterii, și anume: natura demersului autorităților (investigație cu caracter de anchetă sau acțiune cu natură preventivă), întinderea puterii de control (dacă e vorba despre puteri nelimitate, se justifică asimilarea acestui control cu percheziția imobiliară), natura și gravitatea controlului, din perspectiva sancțiunii aplicate (în speță, fiind vorba despre amenzi foarte mari). În concluzie, inspecția inopinată realizată de Consiliul Concurenței în temeiul dispozițiilor de lege criticate este asimilată în noțiunea de percheziție prevăzută de Codul de

procedură penală și, în consecință, lipsa cerinței mandatului judiciar conduce la încălcarea dispozițiilor art. 27 alin. (3) din Constituție.

De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile criticate din Legea concurenței nr. 21/1996 contravin și prevederilor art. 53 din Constituție, nefiind îndeplinite cerințele pentru a se putea restrânge protecția constituțională a domiciliului sau sediului.

În final, arată că Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului, care stabilește la nivel comunitar competența și procedura Comisiei de a efectua anchete și inspecții inopinate, în aplicarea art. 81 și 82 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, trebuie interpretat în lumina noilor tendințe din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Având cuvântul, reprezentanții Consiliului Concurenței solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, deoarece aspectele invocate de autorul excepției privesc instanța de judecată, iar nu Curtea Constituțională.

Pe fondul excepției, reprezentanții Consiliului Concurenței arată că nu au intervenit elemente noi care să schimbe cele constatate de Curtea Constituțională în deciziile nr. 38/2001 și nr. 296/2005. Astfel, controlul exercitat de către Consiliul Concurenței în temeiul dispozițiilor de lege criticate este un control preventiv, care se realizează cu cooperarea agenților economici, iar nu prin forță și, în consecință, dispozițiile art. 27 din Constituție nu sunt aplicabile. Pe de altă parte, arată că acest control nu poate fi asimilat cu percheziția prevăzută de Codul de procedură penală, iar Regulamentul nr. 1/2003 a intrat în vigoare în anul 2004, ulterior jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, așadar nu se poate invoca nerespectarea jurisprudenței acestei instanțe. În concluzie, arată că prevederile de lege criticate sunt în concordanță cu cele ale art. 53 alin. (2) din Constituție și cele ale art. 8 paragraful 2 din Convenție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate dau expresie prevederilor art. 53 alin. (2) și art. 135 din Constituție. Totodată, arată că art. 27 din Legea fundamentală nu este aplicabil, deoarece percheziția presupune existența unei cauze penale, în speță fiind vorba despre domeniul concurenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 115/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37 și art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996**, excepție ridicată de Banca Română de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A. într-o cauză având ca obiect

soluționarea cererii de anulare a unor ordine emise de președintele Consiliului Concurenței, prin care s-au dispus declanșarea din oficiu a unei investigații și efectuarea unei inspecții inopinate la sediul Băncii Române de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A. și în orice alte spații în care aceasta își desfășoară activitatea, în temeiul dispozițiilor Legii concurenței nr. 21/1996.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie posibilitatea realizării actelor de inspecție în spațiile deținute de agenții economici fără un mandat judiciar și fără garanțiile care asigură inviolabilitatea domiciliului și prevenirea săvârșirii unor abuzuri de către organele de inspecție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „punându-se eventual problema necesității completării legislației naționale cu garanții suplimentare pentru societățile comerciale, opțiune lăsată la aprecierea legiuitorului.”

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece au în vedere combaterea încălcării legii, iar măsurile prevăzute de acestea sunt proporționale cu scopul legitim urmărit, întrucât numai în acest mod se asigură desfășurarea în condiții optime a operațiunilor de control de către Consiliul Concurenței. Drepturile conferite inspectorilor de concurență au în vedere atât specificul activității de control exercitate, cât și importanța socială a acestei activități de ordine publică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36, art. 37 și art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005, cu următorul conținut:

— Art. 36: „(1) Pentru investigarea încălcării prevederilor prezentei legi, inspectorii de concurență sunt abilitați cu puteri de inspecție, cu excepția debutanților, și au următoarele puteri de inspecție:

a) să intre în spațiile, terenurile sau mijloacele de transport pe care agenții economici ori asociațiile de agenți economici le dețin legal;

b) să examineze orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea

agenților economici sau asociațiilor de agenți economici, indiferent de locul în care sunt depozitate;

c) să ia declarații reprezentanților și angajaților agentului economic sau asociației de agenți economici referitoare la fapte sau documente considerate relevante;

d) să ridice sau să obțină în orice formă copii ori extrase din orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau din alte evidențe legate de activitatea agentului economic sau asociației de agenți economici;

e) să sigileze orice amplasament destinat activităților agentului economic sau asociației de agenți economici și orice documente, registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe legate de activitatea agentului economic sau asociației de agenți economici, pe durata și în măsura necesară inspecției.

(2) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție, prevăzuți la alin. (1), vor proceda la actele prevăzute la alin. (1) numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii lor, iar rezultatul acestora va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare și inventariere.

(3) Inspectorii de concurență cu puteri de inspecție pot face inspecții inopinate și pot solicita orice fel de informații sau justificări legate de îndeplinirea misiunii, atât la fața locului, cât și la convocare la sediul Consiliului Concurenței.

(4) Exercițarea puterilor de inspecție se face în conformitate cu regulamentul privind organizarea, funcționarea și procedura Consiliului Concurenței.”;

— Art. 37: „În baza autorizării judiciare date prin încheiere, conform art. 38, inspectorul de concurență poate efectua inspecții în orice alte spații, inclusiv domiciliul, terenuri sau mijloace de transport aparținând conducătorilor, administratorilor, directorilor și altor angajați ai agenților economici sau asociațiilor de agenți economici supuși investigației.”;

— Art. 38: „(1) Inspectorii de concurență pot proceda la inspecții, în conformitate cu prevederile art. 37, doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele tribunalului în a cărui circumscripție sunt situate locurile de controlat sau de către un judecător delegat de acesta. Când aceste locuri sunt situate în circumscripțiile unor tribunale diferite și acțiunea trebuie desfășurată simultan în fiecare dintre ele, oricare dintre președinții tribunalelor competente poate emite o încheiere unică.

(2) Cererea de autorizare trebuie să cuprindă toate informațiile de natură a justifica inspecția, iar judecătorul sesizat este ținut să verifice dacă cererea este întemeiată.

(3) Inspecția și actele pe care le cuprinde se efectuează sub autoritatea și sub controlul judecătorului care le-a autorizat.

(4) Judecătorul poate inspecta locurile supuse intervenției, putând decide în orice moment suspendarea sau încetarea inspecției.

(5) Oricare ar fi împrejurările, inspecția nu poate începe înainte de ora 8,00 sau după ora 18,00 și trebuie efectuată în prezența ocupantului locului sau a reprezentantului său; numai inspectorii de concurență, ocupantul locului sau reprezentantul său pot lua cunoștință de piese și documente înaintea ridicării acestora.

(6) Inventarele și punerile de sigilii se fac conform dispozițiilor Codului de procedură penală; originalele procesului-verbal și ale inventarului sunt transmise judecătorului care a ordonat inspecția, iar piesele și documentele care nu mai sunt utile stabilirii adevărului vor fi restituite ocupantului locului.

(7) Încheierea menționată la alin. (1) poate fi atacată cu recurs la curtea de apel; recursul nu este suspensiv de executare.

(8) Consiliul Concurenței este informat de îndată despre începerea inspecției și despre operațiunile efectuate.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 27 referitoare la inviolabilitatea domiciliului, în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, se invocă prevederile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a corespondenței.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 36 din Legea concurenței nr. 21/1996 stabilesc puterile de inspecție ale inspectorilor de concurență pentru investigarea încălcării prevederilor legii, puteri care pot fi exercitate numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru îndeplinirea misiunii lor.

Curtea observă că, prin Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005, s-a pronunțat cu privire la dreptul inspectorilor de muncă de a avea acces liber în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta fără nicio încuviințare și fără nicio avizare. Astfel, referitor la dispozițiile art. 27 alin. (1)—(3) din Constituție, privind inviolabilitatea domiciliului, Curtea a reținut că, în cazul sediilor industriale sau comerciale care nu sunt în același timp și locuri de domiciliu, inviolabilitatea sediului nu este supusă aceluiași reguli ca spațiul în care se desfășoară viața privată a persoanei, și că, prin urmare, autoritățile pot exercita controlul asupra activităților profesionale care se desfășoară în aceste sedii. În consecință, Curtea a reținut că activitățile pe care Inspectia Muncii le controlează nu țin de sfera privată, ci, dimpotrivă, de cea publică, vizând în mod evident ocrotirea unui interes general.

Curtea reține, pentru identitate de rațiune, că soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cazul de față.

Referitor la dispozițiile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că

acestea nu au aplicabilitate în cauza de față, referindu-se la respectarea vieții private și de familie. Dispozițiile de lege criticate reglementează activități de inspecție ale Consiliului Concurenței — autoritatea națională în domeniul concurenței —, activități ce au ca scop ocrotirea unui interes general și care vizează aspecte ce țin de sfera publică a activității persoanei juridice, iar nu de cea privată. Prin Hotărârea din 16 aprilie 2002, pronunțată în *Cauza Société Colas Est și alții contra Franței*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că drepturile garantate de art. 8 al Convenției „pot fi interpretate” în sensul că includ, pentru o societate, dreptul la respectul sediului său social, al agențiilor sau al localurilor sale profesionale, însă această interpretare se poate face numai „în anumite circumstanțe”, care se stabilesc de la caz la caz, în speță, ținându-se cont de competența exclusivă a agenților specializați de a aprecia oportunitatea, numărul, durata și amploarea operațiunilor de inspecție.

Referitor la susținerile autorului excepției, potrivit cărora inspecția inopinată realizată de Consiliul Concurenței trebuie asimilată noțiunii de „percheziție” prevăzută de Codul de procedură penală și, prin urmare, trebuie dispusă de judecător, Curtea constată că acestea nu pot fi primite. Astfel, dispozițiile art. 27 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit cărora percheziția se dispune de judecător și se efectuează în condițiile și în formele prevăzute de lege, se referă la instituția reglementată de prevederile art. 100 din Codul de procedură penală, și nu poate fi asimilată cu inspecția efectuată, în baza Legii concurenței nr. 21/1996, de către Consiliul Concurenței.

În ceea ce privește dispozițiile art. 37 și 38 din Legea concurenței, Curtea observă că acestea prevăd — în cazul efectuării inspecțiilor în orice alte spații, inclusiv domiciliul, terenuri sau mijloace de transport aparținând conducătorilor și altor angajați ai agenților economici supuși investigației — că inspectorii de concurență pot proceda la acest tip de inspecții doar în baza unui ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței și cu autorizarea judiciară dată prin încheiere de către președintele tribunalului în a cărui circumscripție sunt situate locurile de controlat sau de către un judecător delegat de acesta. Prin urmare, susținerile autorului excepției referitoare la neconstituționalitatea acestor dispoziții de lege datorită faptului că nu există autorizare judiciară pentru efectuarea inspecțiilor respective sunt neîntemeiate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36, art. 37 și art. 38 din Legea concurenței nr. 21/1996, excepție ridicată de Banca Română de Dezvoltare — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 115/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 9

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Florea în Dosarul nr. 3.979/215/2009 al Tribunalului Dolj — Secția pentru minori și familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 6.721D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nina Ardelean, Niculae Ardelean, Dragoș Mihail Ardelean și Bogdan Gabriel Ardelean în Dosarul nr. 13.571/300/2008 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 6.809D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1, 2 și 4 și ale art. 582 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobilstar” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 24.678/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 6.721D/2009 și nr. 6.809D/2009 la Dosarul nr. 5.153D/2009, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 6.721D/2009 și nr. 6.809D/2009 la Dosarul nr. 5.153D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.979/215/2009, **Tribunalul Dolj — Secția pentru minori și**

familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Florea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de ordonanță președințială.

Prin Încheierea din 8 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 13.571/300/2008, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Nina Ardelean, Niculae Ardelean, Dragoș Mihail Ardelean și Bogdan Gabriel Ardelean într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de evacuare, pe cale de ordonanță președințială.

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 24.678/245/2008, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1, 2 și 4 și ale art. 582 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobilstar” — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de evacuare, pe cale de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o procedură de urgență, sumară, care nu permite administrarea de probe și efectuarea unei apărări eficiente, ca în cazul unei proceduri obișnuite, și care permite executarea unei hotărâri judecătorești înainte de exercitarea căilor de atac prevăzute de lege.

Tribunalul Dolj — Secția pentru minori și familie, Judecătoria Sectorului 2 București și Tribunalul Iași — Secția civilă și-au exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 și art. 582 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

— Art. 581: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”;

— Art. 582 alin. 1: „*Ordonanța este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 22 alin. (1) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 44 privind dreptul de proprietate. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității

dispozițiilor criticate, prin raportare la aceleași norme constituționale și din acte internaționale ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 396 din 5 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.160 din 8 decembrie 2004, Decizia nr. 305 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 3 mai 2006, Decizia nr. 657 din 10 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008, respingând excepția de neconstituționalitate, a statuat că reglementările criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu se îngreășește dreptul niciunei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime și, implicit, dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin această procedură se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale, ca și cea a contestării executării acesteia, prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument suplimentar în sensul deplinei respectări a dreptului la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluțiile pronunțate prin deciziile menționate, cât și considerentele acestora sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 și art. 582 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Florea în Dosarul nr. 3.979/215/2009 al Tribunalului Dolj — Secția pentru minori și familie, de Nina Ardelean, Niculae Ardelean, Dragoș Mihail Ardelean și Bogdan Gabriel Ardelean în Dosarul nr. 13.571/300/2008 al Judecătorei Sectorului 2 București și de Societatea Comercială „Mobilstar” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 24.678/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 21

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Ioana Iuliana Gârlea în Dosarul nr. 1.793/288/2009 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.793/288/2009, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție**, excepție ridicată de Ioana Iuliana Gârlea într-o cauză penală referitoare la săvârșirea unor infracțiuni prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece conțin norme adoptate de Guvern în

materia organizării unei autorități publice, rezervată în exclusivitate Parlamentului, și fără să existe o situație extraordinară care să justifice reglementarea pe calea ordonanței de urgență.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, și ale Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 73 alin. (3) lit. l) privind reglementarea prin lege organică și în art. 115 alin. (4) privind condițiile de adoptare a unei ordonanțe de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor criticate, raportate la aceleași prevederi din Constituție ca și cele invocate în

prezenta cauză, prin Decizia nr. 1.634 din 3 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 5 ianuarie 2010, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005. Cu acel prilej, Curtea a reținut că actul normativ contestat a fost aprobat prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006, și, prin urmare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 „a devenit, ca efect al aprobării, act cu caracter de lege, chiar dacă din rațiuni de tehnică legislativă,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Ioana Iuliana Gârlea în Dosarul nr. 1.793/288/2009 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23 din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 416/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 416/46/2009, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în cadrul soluționării recursului declarat împotriva unei încheieri pronunțate de judecătorul delegat la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Argeș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie exercitarea neuniformă a dreptului de recurs pentru părți și pentru persoanele interesate, cu consecința creării unei situații mai favorabile pentru recurenți, în raport cu intimații din cauză.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, având următorul cuprins:

„(2) Încheierile judecătorului delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(3) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(4) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt

județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(5) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor criticate, raportate la aceleași prevederi din Constituție și din Convenție ca și cele invocate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 1.367 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 855 din 9 decembrie 2009, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestora. Cu acel prilej, Curtea a reținut că art. 6 alin. (3) din Legea nr. 26/1990 conține norme de procedură necontencioasă, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului să reglementeze procedura de judecată, evident cu respectarea și a celorlalte prevederi sau principii din Legea fundamentală. Legiuitorul este îndrituit din punct de vedere constituțional să adopte reglementări procedurale specifice, iar această opțiune a sa este justificată de materia în care a fost adoptată reglementarea criticată, și anume în cea a înregistrării mențiunilor în registrul comerțului.

Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că faptul că recurentul își poate motiva cererea cu cel puțin două zile înainte de termenul de judecată nu încalcă dreptul la un proces echitabil. Astfel, în cazul în care intimatul apreciază că nu a putut lua la cunoștință motivele de recurs, poate solicita instanței aplicarea art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, în sensul acordării unui nou termen de judecată pentru pregătirea apărării. Așadar, intimatul își poate exercita apărarea în mod eficient, fără a fi pus într-o situație de inferioritate în raport cu recurentul.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2)—(5) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Astra” — S.A. din Pitești în Dosarul nr. 416/46/2009 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4, art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metropolitan” — S.R.L. din Ovidiu în Dosarul nr. 28.682/212/2008 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.741D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 4.772/197/2009 al Judecătoriei Brașov.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.767D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Globe Trotters” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.011/320/2009 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 5.741D/2009 și nr. 5.767D/2009 la Dosarul nr. 5.644D/2009, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 5.741D/2009 și nr. 5.767D/2009 la Dosarul nr. 5.644D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 28.682/212/2008, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1 alin. (1), art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metropolitan” — S.R.L. din Ovidiu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii pentru emiterea unei somații de plată.

Prin Încheierea din 20 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.772/197/2009, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii pentru emiterea unei somații de plată.

Prin Încheierea din 3 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.011/320/2009, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4 și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Globe Trotters” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii pentru emiterea unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece permit emiterea somației de plată pe baza susținerilor părților și a unor înscrisuri sub semnătura acestora, fără să se lase debitorului posibilitatea de a administra probe în apărare și fără a se explica semnificația termenilor „lămuriri și explicații”.

Judecătoria Constanța, Judecătoria Brașov și Judecătoria Târgu Mureș și-au exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 4, art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au, în prezent, următorul cuprins:

— Art.1: „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective”;*

— Art. 4: „(2) *În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăru în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.*

(3) *La citația pentru debitor se vor anexa în copie cererea creditorului și actele depuse de acesta în susținerea cererii.*

(4) *În citație se va face mențiunea că până cel mai târziu în ziua fixată pentru înfățișare debitorul poate să depună întâmpinare, precum și actele ce pot contribui la soluționarea cererii.”;*

— Art.6: „(1) *Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) *Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.*

(3) *Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților*

(4) *Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;*

— Art. 10 alin. (2): „*Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu*

excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.”;

— Art. 111 „(1) *Ordonanța privind somația de plată nu are autoritate de lucru judecat cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți.*

(2) *Prevederile art. 338 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate și în art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității dispozițiilor criticate, prin raportare la aceleași norme constituționale și din acte internaționale ca și cele invocate în prezenta cauză.

De exemplu, prin Decizia nr. 1.388 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 decembrie 2008, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază la înscrisuri, completate cu explicațiile și lămuririle date de părți. Potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, această procedură se aplică doar în cazul „creanțelor certe, lichide, exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege”. Întrucât ordonanța cu somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți, este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare.

Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că ordonanța cu somația de plată, emisă de judecător, în măsura în care a rămas irevocabilă, are autoritatea lucrului judecat în privința obligațiilor de plată prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001. Art. 111 din ordonanță exclude autoritatea lucrului judecat, „cu privire la fondul raporturilor juridice dintre părți” tocmai în scopul de a da posibilitatea părților ca ulterior să își valorifice, conform normelor din dreptul comun, eventualele pretenții de altă natură, izvorâte din aceleași raporturi juridice.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluțiile pronunțate prin deciziile menționate, cât și considerentele acestora sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 4, art. 6, art. 10 alin. (2) și art. 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metropolitan” — S.R.L. din Ovidiu în Dosarul nr. 28.682/212/2008 al Judecătoriai Constanța, de Societatea Comercială „Transbus” — S.A. din Brașov în Dosarul nr. 4.772/197/2009 al Judecătoriai Brașov și de Societatea Comercială „Globe Trotters” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.011/320/2009 al Judecătoriai Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 25 din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Cuciureanu în Dosarul nr. 2.853/193/2009 al Judecătoriai Botoșani.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.853/193/2009, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de**

procedură civilă excepție ridicată de Maria Cuciureanu în cadrul soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie o procedură de natură să provoace instabilitate economică și eliminarea de pe piața liberă a persoanelor vizate și atribuie executorului judecătoresc o competență care depășește cadrul constituțional.

Judecătoria Botoșani și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce reglementează contestația la executare și poprirea.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 privind economia și în art. 136 privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În ceea ce privește art. 399 și următoarele, cuprinse în secțiunea a VI-a „Contestația la executare” din cap. I „Dispoziții generale” al cărții a V-a „Despre executarea silită” din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, de exemplu prin Decizia nr. 249 din 12 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 29 iulie 2003, sau prin Decizia nr. 454 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 23 decembrie 2003, respingând excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să expliciteze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare.

Referitor la competențele executorului judecătoresc în procedura executării silite prin poprire, Curtea a reținut prin

Decizia nr. 336 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 octombrie 2004, că poprirea se realizează prin intermediul unei proceduri suple și rapide în vederea recuperării creditului, dispozițiile criticate având ca finalitate tocmai asigurarea celerității executării prestației la care debitorul este obligat printr-un titlu executoriu. În considerarea acestor rațiuni și pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres înființarea popririi, fără obligația somării prealabile a debitorului. În temeiul art. 399 din Codul de procedură civilă, care prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, debitorul beneficiază de toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi, supunând cenzurii instanței măsura dispusă, în cadrul unei proceduri contradictorii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluțiile și considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la susținerile autorului excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44, art. 135 și art. 136 din Constituție, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate, deoarece debitorul trebuie să execute voluntar și cu bună-credință obligația certă, lichidă și exigibilă constatată prin titlul executoriu, pentru a nu leza dreptul legal recunoscut al titularului creanței, or, în speță, executarea silită a fost pornită pentru neplata unor obligații de natură fiscale.

În final, Curtea observă, pe de-o parte, că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție privind neretroactivitatea legii nu au relevanță în cauza de față, iar, pe de altă parte, că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399—404 și art. 452—461 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Cuciureanu în Dosarul nr. 2.853/193/2009 al Judecătoriei Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Cooperativa de Consum Viișoara în Dosarul nr. 1.652/112/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.652/112/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Cooperativa de Consum Viișoara în cadrul soluționării unei acțiuni în baza Legii nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, în măsura în care instituie posibilitatea restituirii către foștii proprietari a unor imobile dobândite de o organizație cooperatistă cu titlu oneros, în condițiile legii.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următorul cuprins: *„Imobilele — terenuri și construcții — preluate în mod abuziv, indiferent de destinație, care sunt deținute la data intrării în vigoare a prezentei legi de o regie autonomă, o societate sau companie națională, o societate comercială la care statul sau o autoritate a administrației publice centrale sau locale este acționar ori asociat majoritar, de o organizație cooperatistă sau de orice altă persoană juridică de drept public, vor fi restituite persoanei îndreptățite, în natură, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată a organelor de conducere ale unității deținătoare.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 21 din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate cu privire la aceleași critici ca și cele din cauza de față.

Astfel, prin Decizia nr. 1.493 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 24 decembrie 2009, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate și a statuat că scopul Legii nr. 10/2001 a fost acela de a institui măsuri reparatorii în interesul proprietarilor ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv, nu numai prin restituirea în natură a acestora, atunci când este posibil, ci și prin stabilirea de măsuri reparatorii prin echivalent. Prin urmare, textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit

căroră conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Cu același prilej, Curtea a reținut că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căroră organizațiile cooperatiste sunt entități de drept privat și, ca atare, nu pot fi incluse în categoria unităților deținătoare de imobile supuse restituirii în baza Legii nr. 10/2001, nu pot fi primite deoarece

acestea reprezintă aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii și, prin urmare, intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Cooperativa de Consum Viișoara în Dosarul nr. 1.652/112/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 29
din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 8.727/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.727/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vasile Nistor în cadrul soluționării unei cereri de revizuire a unei hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece încalcă liberul acces la justiție și exercitarea dreptului său la apărare.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri: [...] 5. dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 8.727/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

